

Velký rozvoj vědy v 19. a 20. století ovlivnil nejen každodenní život člověka, ale i vznik a rozkvět literatury science fiction (sci-fi, SF). Informační a technický boom zasáhl do všech oblastí běžného života. Dá se konstatovat, že lidský život se především v posledním století radikálně změnil. Srovnatelnou proměnu bychom asi v historii lidstva hledali marně. Dnes je vliv vědy viditelný ve všech vrstvách společnosti. V řadách čtenářů literatury sci-fi jsou v převážné většině laikové. Ale je pravda, že sci-fi není psána speciálně pro vědce, není to jakási studnice zaručených návodů pro vědecký výzkum. S úspěchy na mnoha dosud neprobádaných polích vědy (vstup člověka do vesmíru, genetické manipulace aj.) se rozšířil i repertoár témat literatury sci-fi. Na základě bouřlivého vývoje žánru se také sci-fi tematicky velmi přiblížila ke klasické literatuře. Stále se ovšem využívají i základní témata, která vymyslel již Herbert G. Wells, zakladatel proudu sci-fi se zaměřením na společenské a filozofické otázky. Sci-fi za poměrně krátkou dobu své existence prošla složitým vývojem. Zažila nebývalý rozkvět i pád. Období fascinace technikou se střídalo s obratem k člověku, období filozoficky zaměřené tvorby s lacinou akčností. Přesto sci-fi dospěla. Stala se rovnocenným partnerem hlavního proudu literatury. Spolu s ním má za úkol řešit mnoho otázek spojených s existencí člověka. Je zřejmé, že dnes ji už nemůžeme pokládat za druhořadou záležitost, která slouží jen zábavě a rozptýlení. Je totiž druhem umění, sféry, která reflektuje pozici člověka na světě, ve vesmíru, je literaturou, jejímž hlavním těžištěm je člověk.